ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

21. října 2004 *

Ve věci C-8/03,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES,

podaná rozhodnutím Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie) ze dne 24. prosince 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 10. ledna 2003, v řízení:

Banque Bruxelles Lambert SA (BBL)

proti

Belgickému státu,

* Jednací jazyk: francouzština.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Poiares Maduro,
vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. března 2004,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) B. de Duve, S. Houxem a F. Herbertem, advokáty,

— za Belgické království E. Dominkovitis, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Vandersandenem a E. De Plaen, advokáty,

— za Řeckou republiku D. Kalogirosem a S. Spyropoulosem, jako zmocněnci, ve spolupráci s M. Tassopoulou,

— za Komisi Evropských společenství E. Traversou a C. Giolitem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 18. května 2004,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 4 a čl. 9 odst. 2 písm. e) a článku 13 části B písm. d) bodu 6 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice").

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) (dále jen „BBL") a Belgickým státem ve věci určení místa poskytování služeb poskytovaných BBL lucemburským otevřeným investičním fondům (sociétés d'investissement à capital variable, dále jen „SICAV") pro účely daňové povinnosti k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH").

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 V souladu s čl. 2 bodem 1 šesté směrnice podléhá DPH „dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková".

4 Podle čl. 4 odst. 1 a 2 této směrnice:

„1. ‚Osobou povinnou k dani' se rozumí jakákoliv osoba, která na nějakém místě provádí samostatně některou z hospodářských činností vymezených v odstavci 2, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

2. Mezi hospodářské činnosti uvedené v odstavci 1 náleží veškerá činnost producentů, obchodníků a poskytovatelů služeb včetně těžební a zemědělské činnosti a činnosti při výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za hospodářskou činnost se rovněž považuje využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj."

5 Článek 9 odst. 1 a 2 písm. e) třetí a pátá odrážka téže směrnice stanoví:

„1. Za místo poskytování služby se považuje místo, kde má poskytovatel sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, z níž službu poskytuje, a nemá-li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má trvalé bydliště, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje.

2. Nicméně:

[...]

e) za místo poskytování následujících služeb, jsou-li poskytovány zákazníkům usazeným mimo Společenství, nebo osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, ale nikoliv ve stejné zemi jako dodavatel, se považuje místo, kde má zákazník sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, pro kterou je služba poskytována, a nemá-li takové ústředí či provozovnu, místo, kde má trvalé bydliště, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje:

[...]

— služby poradců, techniků, poradenských organizací, advokátů, účetních a další podobné služby, jakož i zpracování dat a poskytování informací,

[...]

— bankovní, finanční a pojišťovací operace včetně zajištění, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek".

6 Článek 13 část B písm. d) body 5 a 6 šesté směrnice stanoví, že členské státy osvobodí od daně:

„5. operace včetně sjednání a vyjma řízení a správu v oblasti akcií, podílů na společnostech nebo sdruženích, dlužních úpisů a jiných cenných papírů [...];

6. spravování zvláštních investičních fondů, jak je vymezují členské státy".

7 Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 375, s. 3; Zvl. vyd. 06/01, s. 139) definuje subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (dále jen „SKIPCP") jako subjekty:

„– jejichž výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů a které provozují svou činnost na základě zásady rozložení rizika a

– jejichž podílové jednotky jsou na žádost podílníků přímo nebo nepřímo odkoupeny nebo vyplaceny z aktiv těchto subjektů. [...]"

8 Podle odstavce 3 téhož článku 1 mohou být tyto subjekty zřizovány „podle smluvního práva (jako podílové fondy spravované správcovskou společností), nebo podle svěřenského práva (jako ‚unit trusts'), nebo podle práva společností (jako investiční společnosti)".

Vnitrostátní právní úprava

9 Článek 4 odst. 1 belgického kodexu DPH ve znění použitelném na skutkové okolnosti ve věci v původním řízení stanoví:

„Osoba povinná k dani je jakákoliv osoba, která na jakémkoliv místě obvykle a samostatně jako hlavní nebo vedlejší hospodářskou činnost za účelem zisku nebo bezplatně dodává zboží nebo poskytuje služby uvedené v tomto kodexu."

10 Podle čl. 21 odst. 2 téhož kodexu:

„Za místo poskytování služeb se považuje místo, kde má poskytovatel služeb sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, odkud se služba poskytuje, a nemá-li takové ústředí či provozovnu, místo, kde má trvalé bydliště, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje."

11 Článek 21 odst. 3 bod 7 písm. d) a e) belgického kodexu DPH upřesňuje, že odchylně od odstavce 2 se za místo poskytování služeb považuje:

„7. místo, kde má příjemce služeb sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, kam je služba poskytována, a nemá-li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má trvalé bydliště, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje, pokud jsou

služby poskytovány příjemci služeb usazenému mimo Společenství, nebo pro účely její hospodářské činnosti osobě povinné k dani usazené ve Společenství, ale nikoliv ve stejné zemi jako poskytovatel služeb, a pokud předmětem tohoto poskytnutí jsou:

[...]

d) duševní činnosti poskytované při výkonu jejich obvyklé činnosti právními nebo jinými poradci, účetními, techniky, projekčními kancelářemi a jinými poskytovateli služeb, kteří vykonávají podobnou činnost, jakož i zpracování údajů a poskytování informací [...];

e) bankovní, finanční a pojišťovací plnění, včetně zajištění, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek".

Spor v původním řízení a předběžné otázky

12 Z předkládacího rozsudku vyplývá, že během dotčeného období ve věci v původním řízení poskytla BBL služby lucemburským SICAV [BBL Renta Fund, BBL Renta Cash, BBL Patrimonial, International Aviation Fund, BBL Capital Cash, BBL Portfolio a BBL (L) Incest]. Podle smlouvy o poradenství podepsané s každým ze SICAV se BBL zavázala:

— být SICAV nápomocna při spravování jejich majetku, přičemž bude dbát na to, aby její rady byly v přísném souladu s obecnými směry spravování investic a investiční politikou přijatou SICAV;

— poskytovat osobám odpovědným za každodenní správu SICAV dokumentaci, informace a ústní nebo písemné konzultace, které tyto osoby budou považovat za nezbytné k plnění své úlohy;

— být SICAV nápomocna při nabývání, upisování, převodu a zcizování akcií, dluhopisů a jiných obchodovatelných cenných papírů, jakož i v oblasti devizových operací nebo operací souvisejících s řízením hotovosti.

13 V únoru 1998 byla BBL předmětem kontroly inspection spéciale des impôts de Liège (zvláštní daňové inspekce v Liège) za období od 1. května 1993 do 31. prosince 1997. Na základě výsledků této kontroly byl dne 28. května 1998 sepsán protokol, podle kterého BBL nevyúčtovala DPH z provizí za poradenství požadovaných na lucemburských SICAV, neboť měla za to, že tyto služby byly poskytnuté v Lucemburském velkovévodství podle čl. 21 odst. 3 bodu 7 písm. d) a e) belgického kodexu DPH.

14 K této otázce předkládající soud konstatuje, že z protokolu plyne, že čl. 21 odst. 3 bod 7 belgického kodexu DPH je nepoužitelný z toho důvodu, že lucemburské SICAV nejsou lucemburskými právními předpisy považovány za osoby povinné k dani.

15 Mimoto podle tohoto protokolu jednala BBL s úmyslem vyhnout se nebo umožnit vyhnout se DPH, neboť nemohla nevědět, že dlužná DPH z ceny služeb poskytnutých lucemburským SICAV nebyla zaplacena ani belgickému státu, ani státu lucemburskému.

16 Dne 8. června 1998 byla platebním výměrem BBL vyměřena částka 45 491 373,03 eur, jakožto DPH dlužná za období od 1. května 1993 do 31. prosince 1997, částka 90 982 746,07 eur, jakožto pokuta ve výši 200 % a částka 1 819 654,49 eur, jakožto úroky z prodlení od 1. ledna do 20. června 1998.

17 BBL podala proti tomuto platebnímu výměru žalobu k Tribunal de première instance de Bruxelles (Soud prvního stupně v Bruselu).

18 Předkládající soud podotýká, že pokud by bylo nahlíženo na každý členský stát jako na oprávněný přiznat nebo nepřiznat postavení osoby povinné k DPH osobám usazeným na jeho území nebo tam vyvíjejícím jejich činnost, byla by přehlédnuta ustanovení práva Společenství v oblasti DPH, jejichž předmětem je právě harmonizovat pojem osoby povinné k dani a rozdělit pravomoc ke zdaňování operací mezi členské státy tím, že se jednotně vymezí místo dodání zboží a poskytování služeb.

19 Na základě povinnosti souhlasného výkladu musí být čl. 21 odst. 3 bod 7 belgického kodexu DPH, který provedl do belgického práva čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté směrnice, vykládán ve světle znění této směrnice a jejího cíle, aniž je namístě poukazovat na lucemburské právo.

20 Předkládající soud nicméně konstatuje, že Soudní dvůr ještě nerozhodl o otázce, zda SICAV vykonávají hospodářskou činnost ve smyslu článku 4 šesté směrnice, a tedy zda jsou osobami povinnými k DPH.

21 Pokud by lucemburským SICAV nemělo být přiznáno postavení osoby povinné k DPH s důsledkem, že služby poskytnuté BBL se budou považovat za poskytnuté v Belgii, předkládající soud podotýká, že vyvstává otázka, zda tyto služby mohou být osvobozeny od daně podle čl. 13 části B písm. d) bodu 6 šesté směrnice.

22 Na základě těchto úvah se Tribunal de première instance de Bruxelles rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující dvě předběžné otázky:

„– Mají otevřené investiční fondy (SICAV) usazené v členském státě, jejichž výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů v souladu se směrnicí Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), postavení osoby povinné k DPH ve smyslu článku 4 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, takže služby uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. e) téže směrnice, které jim byly poskytnuty, se považují za poskytnuté v místě, kde uvedené SICAV zřídily své sídlo?

– V případě negativní odpovědi na předcházející otázku předpokládá rozhodnutí sporu v původním řízení určení, jaké druhy služeb poskytovaných pro SICAV mohou být osvobozeny od daně podle čl. 13 části B písm. d) bodu 6 šesté směrnice: je třeba z tohoto pohledu rozlišovat mezi asistenčními službami a poradenskými službami ve správě na jedné straně a službami správy ve vlastním slova smyslu na straně druhé, které se od prvně jmenovaných liší skutečností, že zahrnují pravomoc správce rozhodovat o správě a nakládání se spravovaným majetkem?“

K první otázce

23 Svou první otázkou se předkládající soud v podstatě táže, zda SICAV, jejichž výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů v souladu se směrnicí 85/611, mají postavení osoby povinné k dani ve smyslu článku 4 šesté směrnice, takže místem poskytování služeb uvedených v čl. 9 odst. 2 písm. e) téže směrnice, které jsou poskytovány těmto SICAV usazeným v jiném členském státě než poskytovatel služeb, je místo, kde tyto SICAV mají sídlo své hospodářské činnosti.

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

24 Všichni účastníci řízení, kteří předložili vyjádření, jsou toho názoru, že SICAV zřízené v souladu se směrnicí 85/611 vykonávají hospodářské činnosti propůjčující jim postavení osoby povinné k dani podle článku 4 šesté směrnice.

25 V tomto ohledu BBL připomíná judikaturu Soudního dvora vymezující v oblasti finančních nástrojů hranici mezi operacemi spadajícími do oblasti hospodářských činností ve smyslu šesté směrnice a operacemi, které se nacházejí mimo tuto oblast, zejména rozsudky ze dne 20. června 1991, Polysar Investments Netherlands (C-60/90, Recueil, s. I-3111), ze dne 22. června 1993, Sofitam (C-333/91, Recueil, s. I-3513) a ze dne 20. června 1996, Wellcome Trust (C-155/94, Recueil, s. I-3013).

26 Analýzu činností SKIPCP je v tomto ohledu třeba provádět na dvou úrovních: jednak vztahu mezi SKIPCP a podílníky a jednak vztahu mezi SKIPCP a trhem.

27 Co se týče vztahu mezi SKIPCP a podílníky, BBL uplatňuje, že SKIPCP v porovnání s jinými hospodářskými subjekty působícími na finančních trzích vykazují osobitost spočívající v aktivním obchodování se svými vlastními podíly. Při tomto obchodování vybírají SKIPCP úplatu nazývanou podle okolností vstupní poplatek nebo výstupní poplatek. Tyto poplatky představují protihodnotu práva upisovatele vstoupit nebo vystoupit ze SKIPCP a poskytování služeb s tím spojených.

28 Co se týče vztahu mezi SKIPCP a trhem, BBL tvrdí, že cílem SKIPCP je poskytovat široké veřejnosti služby srovnatelné se službami, které v oblasti správy majetku poskytují banky zaměřené na privátní bankovnictví svým privilegovaným klientům.

29 Vzhledem k tomu, že SICAV, jejichž činnosti se řídí směrnicí 85/611, mají postavení osoby povinné k dani na základě článku 4 šesté směrnice, BBL dochází k závěru, že čl. 9 odst. 2 písm. e) téže směrnice je použitelný.

30 Belgická vláda tvrdí, že podle judikatury Soudního dvora pouhé nabývání a pouhá držba obchodních podílů nemohou být považovány za hospodářskou činnost ve smyslu šesté směrnice propůjčující jejich původci postavení osoby povinné k dani (viz zejména výše uvedený rozsudek Polysar Investments Netherlands, bod 13, a rozsudek ze dne 6. února 1997, Harnas & Helm, C-80/95, Recueil, s. I-745, bod 15).

31 Činnosti SICAV jsou však uvedené v čl. 13 části B písm. d) bodech 4 a 5 šesté směrnice a operace uvedené v těchto ustanoveních spadají do oblasti působnosti DPH, zejména pokud jsou prováděny v rámci obchodní činnosti obchodování s cennými papíry (viz výše uvedené rozsudky Polysar Investments Netherlands, bod 14, a Harnas & Helm, bod 16).

32 Řecká vláda uplatňuje, že operace prováděné SICAV nepředstavují činnost pouhého investora nabývajícího obchodní podíly za účelem si je ponechat a dosahovat z nich zisky, jak tomu bylo v případě, který vedl k výše uvedenému rozsudku Polysar Investments Netherlands, avšak organizované využívání kapitálu spočívající v koupi a prodeji převoditelných cenných papírů. Tato vláda krom toho konstatuje, že skutečnost, že podle čl. 13 části B písm. d) bodu 6 šesté směrnice je správa zvláštních investičních fondů osvobozena od DPH, znamená, že osoby, které provádějí tuto správu jsou v zásadě osoby povinné k této dani.

33 Komise úvodem konstatuje, že v členských státech s výjimkou Belgie a Lucemburska není otázka povinnosti SICAV k DPH dokonale vyřešena. V Nizozemsku nejsou SICAV, s odvoláním se na výše uvedenou judikaturu Polysar Investments Netherlands, obdobně jako v Lucembursku považovány za osoby povinné k dani. V Belgii, Německu, Dánsku, Španělsku, Francii, Irsku, Itálii, Portugalsku a ve Spojeném království jsou SICAV považovány za osoby povinné k dani, avšak jsou od daně osvobozeny.

34 Komise dále podotýká, že správcovská společnost ve smyslu směrnice 85/611 je obvykle podnik, který poskytuje služby, za které dostává provizi za správu. Skutečnost, že čl. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice výslovně stanoví osvobození správy zvláštních investičních fondů od daně, ukazuje, že se jedná o operace, které spadají do oblasti působnosti DPH.

35 Správcovská společnost nebo SICAV, který spravuje fond, vykonává nesporně činnost zahrnující využívání hmotného a nehmotného majetku za účelem dosahovat z něho pravidelně zisky ve smyslu čl. 4 odst. 2 šesté směrnice a tím se odlišuje od holdingů, které pouze akcie drží. Rozdílné zacházení se správci fondů podle toho, zda funkce správy je vykonávána cizí správcovskou společností nebo samotným SICAV odporuje zásadě neutrality DPH.

Závěry Soudního dvora

36 Je třeba připomenout, že na základě čl. 4 odst. 1 šesté směrnice se osobou povinnou k dani rozumí jakákoliv osoba, která provádí samostatně některou z hospodářských činností vymezených v odstavci 2 tohoto článku. Pojem „hospodářské činnosti" je definován v uvedeném odstavci 2 jako zahrnující veškerou činnost producentů, obchodníků nebo poskytovatelů služeb, a zejména operace zahrnující využívání hmotného a nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj. Tento pojem „využívání" se v souladu s požadavky zásady neutrality společného systému DPH vztahuje na všechny tyto operace bez ohledu na jejich právní formu (viz rozsudky ze dne 4. prosince 1990, Van Tiem, C-186/89, Recueil, s. I-4363, bod 18; ze dne 11. července 1996, Régie dauphinoise, C-306/94, Recueil, s. I-3695, bod 15, a ze dne 29. dubna 2004, EDM, C-77/01, Recueil, s. I-4295, bod 48).

37 V souladu s účelem šesté směrnice, která mezi jiným směřuje k založení systému DPH na jednotné definici osob povinných k dani, musí být toto postavení posouzeno výlučně na základě kritérií vyjádřených v článku 4 této směrnice (viz výše uvedený rozsudek Van Tiem, bod 25).

38 Je třeba mimoto připomenout, že podle ustálené judikatury pouhé nabývání a pouhá držba obchodních podílů nejsou považovány za hospodářské činnosti ve smyslu šesté směrnice propůjčující jejich původci postavení osoby povinné k dani. Samotná kapitálová účast v jiných podnicích totiž nepředstavuje využívání majetku za účelem pravidelného vytváření zisků, neboť případná dividenda, plod této účasti, vyplývá ze samotného vlastnictví majetku a není protihodnotou žádné hospodářské činnosti ve smyslu téže směrnice (viz výše uvedený rozsudek Harnas & Helm, bod 15, a rozsudek ze dne 26. června 2003, KapHag, C-442/01, Recueil, s. I-6851, bod 38). Jestliže tedy tyto činnosti nepředstavují samy o sobě hospodářskou činnost ve smyslu uvedené směrnice, je tomu tak i pro činnosti, které spočívají v převodu těchto účastí (viz výše uvedené rozsudky Wellcome Trust, bod 33, a KapHag, bod 40).

39 Stejně tak pouhé nabývání a pouhý prodej jiných převoditelných cenných papírů nemůže představovat využívání majetku za účelem pravidelného vytváření zisků, jelikož jediná odměna za tyto operace je tvořena případným ziskem při prodeji těchto cenných papírů (viz výše uvedený rozsudek EDM, bod 58).

40 Samotné takové operace nemohou totiž v zásadě představovat hospodářské činnosti ve smyslu šesté směrnice.

41 Jak nicméně vyplývá z čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice, mohou operace týkající se cenných papírů spadat do oblasti působnosti DPH. Soudní dvůr již rozhodl, že operace, na které se vztahuje toto ustanovení, jsou operace spočívající v pravidelném dosahování zisků z činností, které přesahují rámec pouhého nabývání a prodeje cenných papírů, jako jsou operace vykonávané při výkonu obchodní činnosti obchodování s cennými papíry (viz výše uvedený rozsudek EDM, bod 59).

42 Z čl. 1 odst. 2 směrnice 85/611 přitom vyplývá, že operace SICAV spočívají v kolektivním investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů. S kapitálem, který upisovatelé poskytli koupí podílů, SICAV totiž vytváří a spravují jménem upisovatelů a za úplatu portfolio složené z převoditelných cenných papírů.

43 Taková činnost, která přesahuje rámec pouhého nabývání a pouhého prodeje cenných papírů a která směřuje k pravidelnému vytváření zisků, představuje hospodářskou činnost ve smyslu čl. 4 odst. 2 šesté směrnice.

44 Z toho plyne, že SICAV mají postavení osoby povinné k dani ve smyslu článku 4 šesté směrnice.

45 Místem poskytování služeb uvedených v čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté směrnice, které jsou poskytovány SICAV usazeným v jiném členském státě než poskytovatel služeb, je tedy místo, kde tyto SICAV mají sídlo své hospodářské činnosti.

46 V této souvislosti belgická vláda, která připouští, že poradenské služby, zpracování údajů a poskytování informací poskytované SICAV spadají do oblasti působnosti čl. 9 odst. 2 písm. e) třetí odrážky šesté směrnice, nicméně uplatňuje, že služby správy, jež jsou jim poskytovány, které se vyznačují rozhodovací pravomocí z právního a faktického hlediska, naopak pod toto ustanovení nespadají.

47 V tomto ohledu postačuje konstatovat, že jak připomenul generální advokát v bodě 20 svého stanoviska, čl. 9 odst. 2 písm. e) třetí a pátá odrážka šesté směrnice se vztahuje stejně tak na poradenské služby jako na bankovní a finanční operace.

48 Je tudíž třeba na první otázku odpovědět tak, že SICAV, jejichž výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů v souladu se směrnicí 85/611, mají postavení osoby povinné k dani ve smyslu článku 4 šesté směrnice, takže místem poskytování služeb uvedených v čl. 9 odst. 2 písm. e) téže směrnice, které jsou poskytovány těmto SICAV usazeným v jiném členském státě než poskytovatel služeb, je místo, kde tyto SICAV mají sídlo své hospodářské činnosti.

K druhé otázce

49 Jelikož druhá otázka byla položena pro případ, že by odpověď na první otázku byla negativní, není namístě na ni odpovědět.

K nákladům řízení

50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Otevřené investiční fondy (sociétés d'investissement à capital variable, SICAV), jejichž výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů v souladu se směrnicí Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), mají postavení osoby povinné k dani ve smyslu článku 4 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, takže místem poskytování služeb uvedených v čl. 9 odst. 2 písm. e) téže směrnice, které jsou poskytovány těmto SICAV usazeným v jiném členském státě než poskytovatel služeb, je místo, kde tyto SICAV mají sídlo své hospodářské činnosti.

Podpisy.